

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 47 (6)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Novembra 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4541

Armstrong Siddeley Motors Limited and Spirito Mario Viale,
Coventry, Engleska.

Postupak i poboljšanja na oruđima za priključivanje mašinskih cilindera uz
krivajске kutije.

Prijava od 6. aprila 1926.

Važi od 1. septembra 1926.

Pronalazak se odnosi na oruđa za priključivanje mašinskih cilindera uz krivajске kutije, a naročito se može primeniti za priključivanje posebnih cilindera mašina sa unutarnjim sagorevanjem. Predmet je pronalaska, da se izbegne utvrđivanje cilindra navrtanjima i zavornjima a da se mesto loga, cilindri spolja, izlozaju t. j. izrežu zavrtajске linije na istim, kao i stvore laka i prosta oruđa za utvrđivanje cilindra uz krivajsku kutiju, tako da se ista može postaviti pod uglom prema svojoj osi a tako isto i pravo prema osi, u dozvoljenim granicama bez bojazni da se razlabavi ili rotaciono pomeri u toku upotrebe.

Po ovom pronalasku, usta cilindra ulaze u postolje u krivajnoj kutiji a izlazak istog odalle sprečava se navrtkom, koja hvata njegov izlozani deo i koja leži na unutarnji kraj postolja. Ova navrtka se može u svakom ranijem delu obrtanja, ukočiti (utvrditi) za krivajnu kutiju, našta se cilindar učvršćuje protiv obrtanja i pomeranja unazad pomoću jednog prstena klinastog preseka, koji se radialno steže između nagnutih površina, obrazovanih oko spoljnog kraja postolja. Zatim se oko cilindra nalazi jedna flanša, kojom se efikasno sprečava odvrtanje ili pomeranje unazad cilindra. Na kraju izlaznog dela cilindra predviđeno je rame, koje služi kao odbojnik za kraj navrtke. Ako se navrtka nalazi u dodiru sa ramenom, onda je ugaoni položaj cilindra netačan, pri čem se ceo cilindar, zajedno sa navrtkom, može okrenuti (pošto se klinasti prsten ukloni) prema najmanjem

ugaonom položaju iza onog koji se želi, t. j. u kome se navrtka može utvrditi za krivajnu kutiju. Zatim se cilindar odvrtne relativno prema navrtki i dovodi u željeni ugaoni položaj, ako se klinasti prsten opet zalegne, i time cilindar sigurno utvrđuje u svoj položaj.

Sl. 1 pokazuje jedan deo u preseku mašine sa unutarnjim sagorevanjem, za koju je upotrebljen pronalazak.

Sl. 2 je horizontalan izgled jednog dela presečenog prstena.

Cilindarski omot A (vertikalno postavljen na nacrtu) ima na podesnoj daljini od dna na obimu flanšu A² sa zakošenom površinom A³. Na spoljnoj strani omota izrezana je zavrtajска loza kod A⁴ između flanše i cilindarskih usta.

Zakošena površina B² načinjena je na vrhu nosača B krivajne kutije, oko otvora B³, koji prima kraj cilindra. Ovaj nosač je snabdeven čeličnim rukavom C, koji obrazuje navrtku i isti je izlozan da bi se mogao navrteti na deo A⁴ cilindra, dok na donjem delu ima flanšu C². Oko ove flanše nalaze se otvori C³, koje su izložani za prijem zavrtajска C⁴, koji se pruža sa spoljnog kraja nosača B, čime se rukav utvrđuje na svakom delu obrta prema broju upotrebljenih rupa. Ovaj se rukav navrtne na cilindar sa strane krivajске kutije ili se u svom položaju drži zavrtajem C⁴ a cilindar se uvrće u isti, dok ne udari o rame A⁵ na kraju izlozanog dela A⁴ cilindra, pri čem aksialno opterećenje prima flanša C², koja leži na unutarnjoj strani krivajne kutije.

Da bi se dobio odboj, koji će sa flanšom C^2 držati cilindar uz krivajnu kutiju, tako da se ne može ni okretati ni pomerati unazad, upotrebljava se dvojno konični rasečeni prsten D, koji se zateže tangencijalno postavljenim zavrtnjem D^2 i isti se prsten postavlja između zakošenih površina A^3 i B^3 . Cilindar se može vertikalno postaviti t. j. u odnosu na osu krivajske kutije, obrtanjem rukava C u krivajskoj kutiji do potrebne mere, koji se posle utvrđuje uturanjem zavrtnja C^4 u jednu od rupa C^3 , koje su predviđene oko flanše C^2 .

Ako se pak rukav C zategne čvrsto do odbojnika A^5 i zavrtnj C^4 uđe u jednu od rupa C^3 u flanši C^2 , onda se ne dobija tačan položaj cilindra. Zato treba postupati ovako: Prsten D se razlabavi, zavrtnj C^4 izvlači se iz rukava i potom se cilindar obrće, dok se ne obrne do iza željenog položaja, u kome se može zavrtnj C^4 ušrafiti u rupu C^3 . Zatim se rukav u tom položaju utvrđuje zavrtnjem C^3 , cilindar obrne natrag odvrtajući ga iz rukava i odvojeći ga time do željenog položaja, zatim se prsten D zateže zavrtnjem D^2 , čime je i cilindar utvrđen protiv obrtanja i pomeranja unazad. Jasno je da gornji raspored dopušta utvrđivanje cilindra u aksijalnom položaju u uzanim granicama, stvorenim delenjem visine loze kod A izvesnim brojem otvora C^3 . Svi cilindri jedne date ma-

šine imaju ramena A^5 tačno postavljena i da su istovetni i rukavi C. Zatim je jasno, da će se podesnim nagibom zakošenih površina A^3 , B^2 i stranama prstena D, koji ih drži, ovaj biti u stanju da primi puno linearno odstojanje, koje može naslati između ramena A^5 i kraja rukava C za vreme ugaonog podešavanja cilindra.

Ovde nije nužno upotrebiti zatezače, jer se rukav može držati u svom položaju ulaskom zavrtnja C^4 u neki od otvora C^3 . Cilinder se rukom uvrće.

Patentni zahtevi:

1. Postupak i poboljšanja na oruđima za utvrđivanje cilindra mašina sa unularnim sagorevanjem za krivajnu kutiju, naznačen time, što se cilindar pruža kroz nosač u krivajnu kutiju i pomoću izlaznog rukava uvrće za unularni kraj nosača, pri čem se rukav može utvrditi za nosač u svaki unapred određeni položaj, našla se presečeni klinasti prsten postavlja između spoljnog kraja nosača i flanše oko cilindra.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se na cilindru predviđa jedan odbojnik (A^5), na koji naleže kraj rukava, koji ima po obimu niz otvora, u koje se može po volji uvrteći zavrtnj ili tome slično, da bi se rukav ugaono utvrdio i učvrstio za krivajnu kutiju.

Fig. 1.

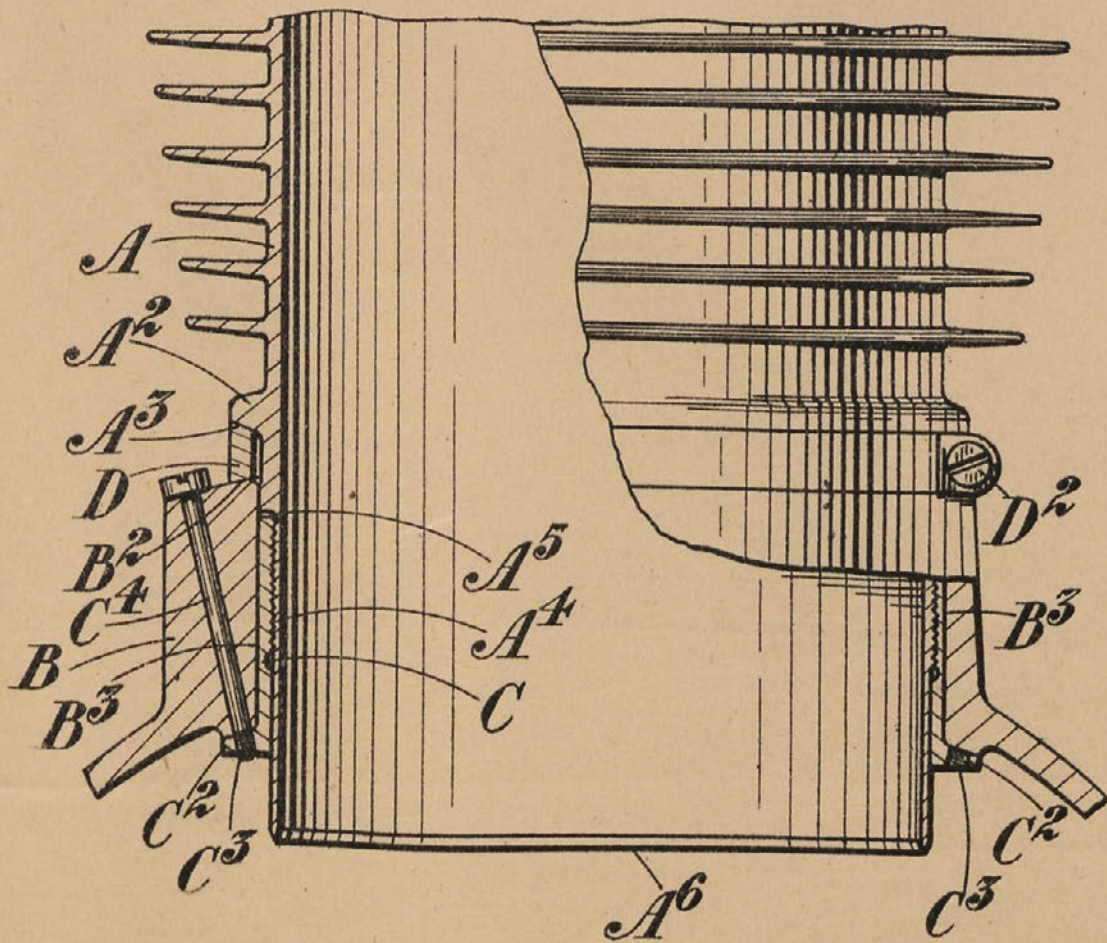

Fig. 2.

